

Sygn. akt II K 1162/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Migoń - Karwowska

Protokolant: Bożena Cybin

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2014 r.

s p r a w y : **K. R.**

syna M. i D. z domu H.

urodzonego w dniu (...) w J.

skazanego prawomocnymi wyrokami :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19.07.2013 r. w sprawie II K 640/13, za czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 5 grudnia 2012 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.06.2014 r. sygn. akt Ko 1274/14 zarządzono jej wykonanie;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.07.2013 r. w sprawie II K 398/13, za czyn z art. 280 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 13 marca 2013 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30.04.2014 r. sygn. akt Ko 1273/14 zarządzono jej wykonanie;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.01.2014 r. w sprawie II K 1745/13, za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w nocy z 22 na 23 września 2013 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu pozbawienia wolności w dniu 10 października 2013 r.;

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 6.06.2014 r. w sprawie II K 463/14, za czyn z art. 62 ust. 1 w zw. z ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 9 lutego 2014 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu pozbawienia wolności w dniach 9-10 luty 2014 r.;

5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23.07.2014 r. w sprawie II K 354/14, za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 26 grudnia 2013 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku łączy i orzeka wobec skazanego **K. R.** karę łączną 2 (dwóch) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okres odbywania kary w dniu 13 marca 2013 r.;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt 3 i 5 części wstępnej wyroku łączy i orzeka wobec skazanego **K. R.** karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okres odbywania kary w dniu 10 października 2013 r., i określa jako dzień rozpoczęcia odbywania kary łącznej 20 maja 2014 r.;

V. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. stwierdza, iż wyroki podlegające połączeniu ulegają osobnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. w zakresie wyroku opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku postępowanie umarza;

VII. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza na rzecz **adv. J. J.** kwotę 120 zł tytułem udzielonej obrony z urzędu oraz kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Sygn. akt II K 1162/14

UZASADNIENIE

W dniu 19 września 2014 roku skazany K. R. wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze w sprawach o sygnaturach akt: II K 1745/13, II K 398/13, II K 354/114, II K 640/13 i II K 463/14

(dowód: wniosek skazanego k. 1-2)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19.07.2013 r. w sprawie II K 640/13, K. R. został skazany za czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 5 grudnia 2012 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.06.2014 r. sygn. akt Ko 1274/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w/w wyrokiem.

(dowód: dane o karalności k. 6-8, wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 19.07.2013 r. w sprawie II K 640/13 k. 9, postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.06.2014 r. sygn. akt Ko 1274/14 k.10)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.07.2013 r. w sprawie II K 398/13 K. R. został skazany za czyn z art. 280 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 13 marca 2013 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30.04.2014 r. sygn. akt Ko 1273/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wskazanym wyżej wyrokiem.

(dowód: dane o karalności k. 6-8, wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.07.2013 r. w sprawie II K 398/13 k. 11, postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30.04.2014 r. sygn. akt Ko 1273/14. k. 12)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.01.2014 r. w sprawie II K 1745/13 K. R. został skazany za czyn z art. 279 § 1 k.k., popełniony w nocy z 22 na 23 września 2013 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu pozbawienia wolności w dniu 10 października 2013 r.

(dowód: dane o karalności k. 6-8, wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 29.01.2014r. w sprawie II K 1745/13 k. 13)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 6.06.2014 r. w sprawie II K 463/14 K. R. został skazany za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w dniu 9 lutego 2014 r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu pozbawienia wolności w dniach 9-10 lutego 2014 r.

(dowód: dane o karalności k. 6-8, wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 6.06.2014 r. w sprawie II K 463/14 k. 14)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23.07.2014 r. w sprawie II K 354/14 K. R. został skazany za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 275 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 26 grudnia 2013 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności.

(dowód: dane o karalności k. 6-8, wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23.07.2014 r. w sprawie II K 354/14 k. 15)

W miejscu zamieszkania K. R. posiada opinię przeciętną. W dniu 21 maja 2014 r. skazany zaczął odbywać karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w J.. Następnie został on przetransportowany do Aresztu Śledczego we W., zaś w dniu 29 września 2014 r. został osadzony w Areszcie Śledczym w D.. Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary jest przeciętne. K. R. stara się przestrzegać regulaminu i porządku wewnętrznego, do funkcjonariuszy odnosi się regulaminowo. W całym okresie pobytu w jednostkach penitencjarnych był on trzykrotnie karany dyscyplinarnie, zaś raz nagradzany. Skazany ma problemy z utrzymywaniem czystości w celi mieszkalnej. Nie jest uczestnikiem podkultury więziennej. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie dokonywał samouszkodzeń ani prób samobójczych. Czas wolny spędza w celi mieszkalnej na oglądaniu telewizji, słuchaniu radia, uczestniczy w zajęciach k-o. Kontakt zewnętrzny utrzymuje z matką, siostrą i konkubiną. W jednostce penitencjarnej K. R. nie jest zatrudniony.

(dowód: opinia o skazanym k. 25, wywiad środowiskowy k.26)

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest ten sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji. Przepis art. 85 k.k. stanowi, iż jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił wiele przestępstw, ale z różnych przyczyn, nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jak miałyby to miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Oznacza to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przestępstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej. Według art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

W przedmiotowej sprawie w stosunku do skazanego K. R. zostały spełnione w całości przesłanki z art. 85 k.k. w stosunku do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt II 640/13 (pkt 1 części wstępnej wyroku) oraz II K 398/13 (pkt 2 wstępnej wyroku). Czyny, za które K. R. został skazany, popełnił on przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku z dnia 19 lipca 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 640/13. Kary wymierzone tymi dwoma wyrokami to kary pozbawienia wolności, a zatem podlegające łączeniu. Sąd mógł orzekać karę łączną w granicach od 2 lat do 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Z istoty kary łącznej wynika, że może ona zostać wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, kumulacji bądź też asperacji. System absorpcji kar znajduje zastosowanie w stosunku do skazanych, których wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, popełnili oni przestępstwa o nieznacznym stopniu szkodliwości społecznej, niewielkim rozmiarze winy, orzeczono wobec nich kary w minimalnym rozmiarze, a nadto poddali się resocjalizacji,

zrywając z dotychczasowym nagannym trybem życia. Natomiast system kumulacji kar stosuje się wobec sprawców niepoprawnych, którzy z popełniania przestępstw uczynili sobie źródło utrzymania, dopuścili się czynów o znacznej społecznej szkodliwości i wysokim rozmiarze winy. Szczególne dyrektywy, którymi Sąd winien się kierować przy podejmowaniu decyzji o wymiarze kary łącznej wymienia przepis art. 571 § 1 k.p.k. Zgodnie z jego treścią należało uwzględnić opinię o zachowaniu się skazanego podczas odbywania kary, informację o jego warunkach rodzinnych i majątkowych oraz o stanie jego zdrowia, jak również dane o odbyciu kar z poszczególnych wyroków. Poza tymi regulacjami należało mieć na uwadze także dyrektywy ogólne sformułowane w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Uwzględniając powyższe dyrektywy należy podkreślić, iż skazany K. R. nie wyciągnął jeszcze należytych wniosków z orzeczonych względem niego kar. Zdaniem Sądu skazany w niedostatecznym stopniu uświadomił sobie nieopłacalność popełniania przestępstw oraz wdrożył się do przestrzegania zasad porządku prawnego i współżycia społecznego. Świadczy o tym fakt, iż skazany jest osobą kilkakrotnie karaną sądownie. Jak wynika z danych o karalności na przestrzeni niewiele ponad roku (od 5 grudnia 2012 r. do 9 lutego 2014 r.) K. R. dopuścił się popełnienia pięciu przestępstw. Należy w tym miejscu podkreślić, iż skazany jest osobą bardzo młodą, zaledwie 19-letnią, przy czym czyny skazanego nie były incydentalne i przypadkowe, o czym świadczy ich ilość. Charakteryzowały się one też wysoką szkodliwością społeczną. Z tych też względów nie sposób skazanemu wymierzyć kary łącznej według zasady absorpcji. Powyższe stwierdzenia, wynikające z analizy związku podmiotowego i przedmiotowego, zachodzącego pomiędzy zbiegającymi się czynami, a także z opinii o skazanym, pozwalają na postawienie jedynie bardzo umiarkowanie pozytywnej prognozy kryminologicznej. Pozytywny wydzźwięk ma natomiast fakt nagrodzenia skazanego w trakcie pobytu w jednostce penitencjarnej, co świadczy o poprawie zachowania K. R. w warunkach izolacji więziennej. Ta pozytywna okoliczność dotycząca osoby skazanego, zdaniem Sądu powoduje, iż niezasadne byłoby również wymierzenie K. R. kary łącznej zgodnie z zasadą kumulacji. Kierując się wskazanymi zasadami Sąd uznał za zasadne, by wymierzyć K. R. karę łączną 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności.

W przedmiotowej sprawie zaistniały także podstawy do orzeczenia kolejnej kary łącznej. I tak, połączeniu podlegały kary orzeczone wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 1745/13 (pkt 3 części wstępnej wyroku) i II K 354/14 (pkt 5 części wstępnej wyroku). Sąd wymierzył karę łączną mając na względzie granice wymiaru tej kary, tj. od roku pozbawienia wolności do 2 lat pozbawienia wolności. Sąd orzekając karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności uwzględnił bliskość czasową popełnionych przestępstw. Zostały one bowiem popełnione w niewielkim odstępie czasowym, w okresie pomiędzy 22 września 2013 r. a 26 grudnia 2013 r. Przy wymiarze kary miał też na względzie Sąd okoliczność, że czyny skazanego zostały skierowane w przeciwko temu samemu dobru chronionemu prawnie, tj. przeciwko mieniu. Sąd miał także wszystkie przywołane wyżej okoliczności przedmiotowe i podmiotowe dotyczące skazanego.

W ocenie Sądu obie kary łączne wymierzone skazanemu będą wystarczające dla osiągnięcia zakładanych wobec K. R. celów kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Zdaniem Sądu taki wymiar kar łącznych zagwarantuje, że skazany w sposób trwały zmieni sposób swego życia i nie wkroczy ponownie na drogę przestępstwa, poddając się ostatecznie procesowi resocjalizacji.

Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonych kar łącznych Sąd zaliczył skazanemu okresy odbytych przez niego kar pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach.

Jednocześnie Sąd, w oparciu o treść art. 572 k.p.k., umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie, tj. wyroku w sprawie o sygn. akt II K 463/14, gdyż brak było warunków do wydania wyroku łącznego w tym zakresie. Skazany bowiem przestępstwo objęte tym wyrokiem popełnił po wydaniu wcześniejszego chronologicznie orzeczenia zapadłego w sprawie II K 1745/13. Brak jest zatem spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 85 k.k.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu, a co do których nie wydano orzeczenia o ich połączeniu, zostały utrzymane w mocy.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. J. kwotę 147,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu, w tym kwotę 27,60 złotych tytułem podatku VAT.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. z uwagi na sytuację majątkową skazanego, przebywającego w jednostce penitencjarnej, uznając uiszczenie tych kosztów przez skazanego za zbyt uciążliwe.